



● Még előttem a kép, amint Táncsics Mihály előbújik rejtekhelyéről: saját háza pincéjének mélyéről. Annak a tévéjátéknak Teréz volt a címe, a címszeplő Csomós Mari, Táncsicsot Koltai János adta. Négy évvel később, tegnap este ismét Táncsics toltta félre a titkos deszkát a padlóban, talán ugyanazt, amit akkor Koltai, de a maszkot ezúttal Hetényi Pál öltötte fel. Fazekak címmel most a másik Eörsi — Eörsi István — írta a tévéjátékot, Terézt Meszléry Judit alakította. A két Táncsics-játék között elég idő telt el ahhoz, hogy a korábbira csak halvány nyomokban emlékezzünk, az újat meg annál nagyobb érdeklődéssel figyeljük. Érdeemes is volt odafigyelni, mert jó tévéjátékot láttunk tegnap este. Kiváltképp tetszettek a Táncsics és a rendőrfőnök közötti pengeéles dialógusok. A valóságban nyilván nem zajlottak le ilyen szellemi párbajok. Valószínű, hogy a félelmetes íróasztaluk mögött, bársonyszékükben ülő hatalmasok korántsem ilyen elegáns udvariassággal bántak az előttük álló megbilincseltekkel. A párbeszéd tartalma, megfogalmazásuk elméssége, a bennük kifejeződő kérdések érdekessége azonban lekötötte annyira a nézőt, hogy az elnézze a nyers valóság illetően kifényesítését. A jelképek sem voltak ködbeveszön elbizonytalanítók, érthető volt a fazekak üzenete. A beléjük rejtett papírok, amelyek egykor gyújtóhatású eszmék kéziratául szolgáltak, mára elporladtak, elérték-telenedtek. Ifj. Schiffer Pál biztos ritmusú, átgondolt rendezése megfelelő teret biztosított a jó színészi játéknak. Különösen tetszett egy epizódban Kézdy György és leginkább a rendőrfőnök alakítója, Reviczky Gábor. (bt)